

A Győri Ítéltábla a Tóth és Nyerges Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek alperes ellen személyiségi jog megsértése iránt a Veszprémi Törvényszék előtt folyamatba tett perében Veszprémben, 2016.évi január hó 26.napján 5.P.20.312/2015/23.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 25.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és az alperes által a felperes részére 15 napon belül fizetendő összeget 550.000 (ötszázötvenezer) forintra felemeli.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felperes részére 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes megfizetni az államnak az adóhatóság felhívásában írt időben és módon 236.000 (kettőszázharminchatezer) forint, míg az alperes ugyanilyen módon 40.000 (negyvenezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében megállapította, hogy az alperes a Facebook üzenőfalán megjelenő hírfolyamon 2014.október 20-án közzétett - az ítélet rendelkező részében részletezett - állításával megsértette a felperes jó hírnévhez fűződő jogát.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül küldjön levelet a felperes részére, amelyben az elsőfokú ítélet rendelkező részében foglaltak szerint adjon elégtételt. Egyben kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 forintot. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a bíróság a felperest, hogy az államnak fizessen meg 140.000 forint, míg az alperes 70.000 forint eljárási illetéket.

Ítéletének a fellebbezés szempontjából releváns jogi indokolása szerint a perbeli jogvita elbírálására a 2013.évi V.törvény (Ptk.) 2:47.§./1/ bekezdés, a 2:43.§. b/ és d/ pontjai, illetve a 2:45.§./2/ bekezdésében foglaltak az irányadók.

Kiemelte, hogy a Ptk.2:45.§./2/ bekezdése szerint a jó hírnév megsértésére, a hírnévrontás megállapítására a közlés tartalma ad alapot. A jogsértés megállapításául szükséges a valótlan tények továbbításán túl adott esetben bekövetkezhetsen a valós tények közlésével is; így akkor, amikor a valóságot a tények megtévesztő csoportosítása, az egyes tényállási elemek elhallgatása után félreérthető megfogalmazással hamis színben tüntetik fel.

A Facebook üzenőfalán megjelenő alperesi közlés a felek jogviszonyának egyes tényállási elemeinek elhallgatása hamis látszatot keltve alkalmas a felperes megítélésének hátrányos befolyásolására, mivel az alperesi közlésből nem derül ki, hogy a feleknek egymással kölcsönösen el kell számolniuk.

Ezért a Ptk.2:51.§./1/ bekezdés c./pontja alapján az alperest elégtétel adásra kötelezte magánlevél útján.

Nem ítélte alaposnak a felperes azon kereseti kérelmét, hogy az alperes a perbeli ingatlan feszültségmentesítésének kezdeményezésével megsértette a felperesnek a magánlakáshoz való személyiségi jogát.

E körben kiemelte, hogy a magánlakás fogalmát a törvény nem definiálja. A személyiségi jogvédelem körében és annak céljával összhangban a bírói gyakorlat a magánszemély életvitelt biztosító tartózkodási helyének tekinti az ezen célt szolgáló minden helyiséget, a hozzátartozó egyéb ingatlanrészt, függetlenül a használat jogcímétől, illetve az ingatlan jellegétől.

A törvény tilt minden olyan magatartást, és védelmet biztosít minden olyan eljárással szemben, amely a magánszemélyt a magánlakásban folytatott életvitelében, tevékenységében zavar, vagy akadályoz.

Ezt követően vizsgálta, hogy az alperes által a **Település 1**,szám alatti ingatlanra - az energiaszolgáltatónál megtévesztő állítással - kért feszültségmentesítés sértette-e a felperesnek a magánlakáshoz, valamint az emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát.

Álláspontja szerint az alperesnek az "A" ... Áramhálózati Zrt.-nél 2014.október 2-án és 6-án előterjesztett kérelmei jellegüknél fogva önmagukban személyiségi jog megsértésére nem alkalmasak.

Az alperest, mint tulajdonos megilleti az ingatlannal való rendelkezési joga. Ezen joggyakorlása megvalósíthat szerződésszegést a felperes vonatkozásában, ennek értékelése

azonban nem személyiségi jogi per tárgya. Az alperesnek a villamosenergia szolgáltatás felfüggesztését célzó kérelme a peres felek relációjában minősíthető visszaélésszerű joggyakorlásnak, de önmagában sem a magánlakáshoz, sem az emberi méltósághoz fűződő személyiségi jog megsértésére nem alkalmas. A magánlakáshoz fűződő személyiségi jog sérelme a kikapcsolás tényével és pillanatával valósult meg, ez viszont az áramszolgáltató tevékenységéhez köthető. A perbeli esetben a Magyar Energetikai és Közmű Szabályozási Hivatal határozatában tényként állapította meg, hogy az alperes által a perbeli fogyasztási helyre vonatkozó szerződéskötési, valamint szolgáltatás felfüggesztési kérelem engedélyes általi teljesítése hiányos és ellentmondásos dokumentumok alapján, az engedélyesnek az Üzletszabályzatában foglaltakkal összhangban nem álló eljárása következtében került sor. Ebből következik, hogy az áramszolgáltató jogszerű eljárása esetén az alperesi kérelmek teljesítésére az áramszolgáltató részéről nem kerülhetett volna sor, függetlenül attól, hogy azokat az alperes milyen szándékkal és céllal vezérelten terjesztette elő.

Az elsőfokú bíróság a jó hírnév sérelmének megállapítása körében figyelembe vette a Ptk.2:52.§./1/ bekezdésében foglaltakat.

Vizsgálta, hogy az internetes oldal olvasóközönséggel rendelkezik, ezért széleskörű nyilvánosságot érintően került sor a közlés megtételére. Ezen túlmenően figyelembe vette a jogsértésnek a felperesre gyakorolt hatását. A sérelemdíj összegszerűsége körében értékelhető, hogy a felperes nem bizonyította az elszenvedett hátrányt. Ezért az elsőfokú bíróság az alperesi jogsértés súlyát az ítélet rendelkező részében rögzített sérelemdíj összegével találta arányban állónak.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte annak megváltoztatását és azt, hogy az ítéletábra marasztalja el az alperest a vele szemben elkövetett, nevesített személyiségi jogok, mint magánélet és magánlakás megsértésében. Egyben kötelezze az általa kért sérelemdíj és a felmerült perköltség megfizetésére.

Fellebbezésének indokolása szerint az alperes a magánlakás és magánélet megsértését elkövette azzal a magatartásával, hogy feszültségmentesítést kért az ingatlanra.

Hivatkozott arra, hogy a törvény védi a magánlakáshoz való jogot. A magánlakás minden olyan tartózkodási hely, helyiség, mely a magánszemély életvitelét rendszeresen, vagy ideiglenesen szolgálja. A helyiség jellege nem releváns se a használat jogcíme.

Kiemelten hivatkozott arra, hogy a jogsértő magatartást az alperes két hónapig folyamatosan tartotta fenn. Ugyanakkor az alperes bűnösségét a büntető eljárásban jogerősen a büntető bíróság megállapította folytatólagosan elkövetett magánlakásértés vétségében. Emiatt 1 évre próbára bocsátotta.

Hangsúlyozta, hogy 2008.decembere óta tartózkodik családjával együtt életvitelszerűen az alperes tulajdonát képező **Település 1szám** alatti ingatlanban. A beköltözésre az alperes kifejezett hozzájárulásával került sor. Közöttük 2013.őszétől kezdve elszámolási vita alakult ki, ezért az alperes igyekezett őt és családját 2014.szeptemberétől elhetetleníteni, és az ingatlan elhagyására bírni.

A perbeli adatok alapján egyértelműen megállapítható, hogy az alperes 2014.szeptember végén kezdeményezte az órák átírását, majd október 10-én a feszültségmentesítést. Ez részéről előre kigondolt lépés volt, hiszen tudomással bírt arról, hogy ő és családja életvitelszerűen az ingatlanban laknak.

Vitatta az elsőfokú ítélet azon indokolási részét, hogy a feszültségmentesítés kérése csak a peres felek relációjában minősíthető, a személyiségi jog tekintetében nem. Hangsúlyozta, hogy csak az alperesen múlt az ingatlan feszültségmentesítése, ő kérte, így az ebből eredő felelősséget is viselnie kell.

A törvényszék helyesen állapította meg, hogy a személyiségi jogsértés a feszültségmentesítés pillanatában megtörtént. Ezért a felelősség az alperest terheli, nem pedig az "A"-t.

Nyomatékosan kérte figyelembe venni, hogy a jogellenes állapot két hónapig állt fenn és az ingatlant életvitelszerűen nem tudták használni annak ellenére, hogy beteg gyermek is van a családban.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

Előadta, hogy a szolgáltatónál a feszültségmentesítést azért kérte, mivel 6 évenként a villamosvezeték felülvizsgálata minden ingatlanban ajánlott. Hivatkozott arra is, hogy a felperes 2008.novembere és 2009.szeptembere között villanyszámla tartozást halmozott fel.

A feszültségmentesítés előtt a felperest és családját több alkalommal kereste, de nem találta az ingatlanban, így joggal feltételezte, hogy elhagyták a lakást.

Kiemelten hivatkozott arra, hogy a feszültségmentesítésért az "A"-t terheli a felelősség, mivel nem a szabályzatában foglaltak szerint járt el, ezt a hatóság is megállapította.

Az ítélet tábla a felperes fellebbezését a Pp.253.§./3/ bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta el és az alábbiak szerint részben alaposnak ítélte.

Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás adatai alapján megalapozott tényállást állapított meg, az ebből levont jogi következtetését az ítéltábla az alábbiak szerint nem osztotta.

Helyesen rögzítette ítéletének indoklásában, hogy a magánlakás a magánszféra tárgyi kerete. Magánszemélyek esetében az emberi autonómia megvalósulásának tere a magánlakás. Ennek megzavarása személyiségi jogot sért. Mindenki igényelheti, hogy életének legfőbb tevékenységének azt a terét, amelyben magánszférája megvalósul, mindenki tartsa tiszteletben, azt jogellenesen meg ne zavarja.

Azt is helyesen állapította meg, hogy az "A" Zrt-nél az alperes a tulajdonát képező ingatlan tekintetében 2014.október 2-án és 6-án terjesztett elő kérelmet a feszültségmentesítésre vonatkozóan.

Ugyanakkor tényként állapítható meg, hogy az alperes tulajdonát képező **Település 1, ...**...szám alatti lakásban 2008.decemberétől kezdődően a felperes lakik családjával együtt az alperessel szóban megkötött megállapodás alapján. Közöttük elszámolási vita alakult ki, peres eljárás is van folyamatban. Így az alperes tudomással bírt arról, hogy az ingatlanát a felperes és családja használja. Ennek ellenére az energiaszolgáltatónál tett megtevesztő állításával elérte az áramszolgáltatás kikapcsolását, amely 2014.október 10-től 2014.december 3.napjáig állt fenn.

Az is tény, hogy az áramszolgáltató nem a szabályzatában foglaltaknak megfelelően járt el, ez azonban az alperest a visszaélésszerű joggyakorlás következményei alól nem mentesíti, hiszen ő indította el az áramkikapcsolásra vonatkozó eljárást.

A 2013.évi V.tv. (Ptk.) 2:43.§. b./pontja szerint a személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen a személyes szabadság, a magánélet, a magánlakás megsértése.

Ezért az ítéltábla a fenti indokok és jogszabályi rendelkezés alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes a feszültségmentesítési kérelem benyújtásával megsértette a felperesnek a magánlakáshoz fűződő személyiségi jogát, mivel az okfolyamatot ő indította el.

Az elsőfokú bíróság által is meghivatkozott Ptk.2:52.§./3/ bekezdése értelmében a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire - különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására - tekintettel egy összegben határozza meg.

Az ítéltábla e körben mérlegelte, hogy az áramtalanításra 2014.október 10.napjától december 3.napjáig került sor kora téli időszakban. Köztudott, hogy áramszolgáltatás nélkül a lakásban élni nem lehet. Figyelemmel volt arra is, hogy a felperes háztartásában

beteg gyermek tartásáról gondoskodik, és a család ezen időszakban kénytelen volt másutt megoldani a lakhatását.

Az alperes rosszhiszeműen járt el, mivel tudomással bírt arról, hogy a felperes és családja a lakásban tartózkodik, ennek ellenére tett az ingatlanra vonatkozó valótlan előadást az energiaszolgáltatónál.

Az ítélet tábla mindezen körülményeket értékelve és mérlegelve az alperes által fizetendő sérelemdíj összegét az elsőfokú bíróság által már megállapított 50.000 forintot további 500.000 forinttal felemelte. A felperes 3.500.000 forintos igénye eltúlzott, és olyan körülményt nem igazolt, ami ezt az összegszerűséget megalapozná.

Mindezen indokok alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§./3/ bekezdése alapján a megfellebbezett részében részben megváltoztatta.

Az ítélet tábla a Pp.81.§./1/ bekezdése alapján a - pernyertesség-pervesztesség arányának megfelelően - kötelezte az alperest a felperes másodfokú perköltségének a megfizetésére.

Az ítélet tábla a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illeték viselésére a Pp.81.§./1/ bekezdése alapján a 85 %-ban pervesztes felperest kötelezte, míg a fennmaradó 40.000 forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az alperes köteles megfizetni a 6/1986/VI.26./IM.rendelet 15.§./1/ bekezdése értelmében.

Győr, 2016.évi szeptember hó 15.napján

.Havasiné dr.Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Szalay Róbert sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó